

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE NARODNE DEMOKRATSKE REPUBLIKE ALŽIR O UZAJAMNOM PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Narodne Demokratske Republike Alžir o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, sačinjen u Alžiru, 13. februara 2012. godine, u originalu na srpskom, arapskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Narodne Demokratske Republike Alžir o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja u originalu na srpskom jeziku glasi:

S P O R A Z U M

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

**VLADE NARODNE DEMOKRATSKE
REPUBLIKE ALŽIR**

O UZAJAMNOM PODSTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA

Vlada Republike Srbije i Vlada Narodne Demokratske Republike Alžir (u daljem tekstu: Strane ugovornice),

U želji da ohrabre državljane svojih država da investiraju kapital, tehnologiju i znanje na njihovim teritorijama,

U nameri da stvore i održavaju povoljne uslove za uzajamna ulaganja,

Uverene da će podsticanje i zaštita ulaganja doprineti jačanju preduzetničkih inicijativa i time značajno doprineti razvoju ekonomskih odnosa između Strana ugovornica,

Sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

U smislu ovog sporazuma:

1. Izraz „ulaganje” označava svaku vrstu imovine koju ulagač države jedne Strane ugovornice stiče ulaganjem sredstava na teritoriji države druge Strane ugovornice, u skladu sa njenim zakonima i propisima i obuhvata posebno, mada ne i isključivo sledeće oblike imovine:

(a) pravo svojine na pokretnim stvarima i nepokretnostima i druga srodna svojinska prava, kao što su zaloga, hipoteka, jemstvo ili zakup;

(b) deonice ili bilo koji drugi oblik učešća u privrednim društvima;

(v) akcije, obveznice, kao i drugi oblici učešća u kompanijama;

(g) novčana potraživanja, kao i potraživanja na određenu činidbu koja imaju ekonomsku vrednost povezanu su sa ulaganjem;

(d) prava intelektualne svojine, kao što su autorska i srodna prava, patenti, industrijski dizajn ili modeli, trgovački znaci, kao i pravo na *goodwill*, tehničke procese i *know how*;

(đ) koncesije stečene u skladu sa zakonima i propisima Strane ugovornice na teritoriji čije države se vrši ulaganje, uključujući koncesije za istraživanje, vađenje i korišćenje prirodnih bogatstava.

Promena oblika imovine u kojoj se uložena sredstva nalaze neće uticati na njihov karakter kao ulaganja.

2. Izraz „prihodi” označava novčane iznose koje donosi ulaganje i obuhvata, posebno, ali ne i isključivo, profit, kapitalnu dobit, dividende, kamate, naknade po osnovu prava intelektualne svojine, i takse.

Reinvestirani prihodi uživaju isti tretman kao i izvorno ulaganje.

3. Izraz „ulagač” označava:

(a) fizičko lice koje ima državljanstvo države jedne Strane ugovornice i ulaže na teritoriji države druge Strane ugovornice, u skladu sa njenim zakonima i propisima.

(b) pravno lice ustanovljeno, osnovano ili na drugi način pravovaljano organizovano u skladu sa važećim zakonima i propisima države jedne Strane ugovornice, koje ima sedište na teritoriji države te Strane ugovornice i koje ulaže na teritoriji države druge Strane ugovornice.

4. Izraz „teritorija” označava:

- U odnosu na Republiku Srbiju: Teritoriju nad kojom Republika Srbija vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.
- U odnosu na Narodnu Demokratsku Republiku Alžir: Teritoriju Narodne Demokratske Republike Alžir uključujući i teritorijalno more, kao i druge morske zone na kojima Narodna Demokratska Republika Alžir, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i/ili u skladu sa međunarodnim pravom, ostvaruje suverena prava i jurisdikciju, i/ili suverena prava u cilju eksploatacije, očuvanja, upravljanja i konzerviranja prirodnih resursa morskog dna i podmorske zone.

Član 2.

Podsticanje i zaštita ulaganja

1. Svaka Strana ugovornica će podsticati i stvarati povoljne uslove za ulagače druge Strane ugovornice da ulažu na teritoriji njene države i dozvoljavati takva ulaganja u skladu sa svojim zakonima i propisima.

2. Ulaganja ulagača svake Strane ugovornice će, u svako vreme, na teritoriji države druge Strane ugovornice, uživati pravičan i ravnopravan tretman i punu zaštitu i bezbednost. Nijedna od Strana ugovornica neće, ni na koji način, nerazumnim ili diskriminatornim merama ometati ulagača druge Strane ugovornice u upravljanju, održavanju, korišćenju, uživanju ili raspolaganju njegovim ulaganjima na teritoriji svoje države.

3. Svaka Strana ugovornica će, u skladu sa svojim zakonima i propisima, stvarati povoljne uslove za izdavanje viza i radnih dozvola koje se traže na teritoriji njene države sa ciljem da ulagači druge Strane ugovornice mogu obavljati aktivnosti u vezi sa ulaganjem.

Član 3.

Nacionalni tretman i tretman najpovoljnije nacije

1. Svaka Strana ugovornica će na teritoriji svoje države obezbediti ulaganjima druge Strane ugovornice tretman koji je jednako povoljan kao tretman koji se obezbeđuje ulaganjima sopstvenih ulagača ili ulaganjima ulagača trećih država, zavisno od toga koji je povoljniji.

2. Svaka Strana ugovornica će obezbediti, na teritoriji svoje države, ulagačima druge Strane ugovornice, u pogledu upravljanja, održavanja, korišćenja, uživanja ili raspolaganja njihovim ulaganjima, tretman koji je jednako povoljan kao tretman koji dodeljuje sopstvenim ulagačima ili ulagačima trećih zemalja, zavisno od toga koji je povoljniji.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana neće se tumačiti kao obaveza Strane ugovornice da ulagačima države druge Strane ugovornice daje bilo kakvu prednost u tretmanu, preferencijale ili privilegije koje država prve Strane ugovornice daje ulagačima iz neke treće države u okviru:

(a) svog sadašnjeg ili budućeg sporazuma ili članstva u ekonomskoj uniji, carinskoj uniji, slobodnoj trgovinskoj zoni, monetarnoj uniji ili u sličnom međunarodnom sporazumu kojim se osnivaju ovakve unije ili drugi oblici regionalne saradnje, ili

(b) međunarodnog sporazuma ili aranžmana koji se u celosti ili delimično odnosi na oporezivanje.

Član 4.

Naknada gubitaka

1. Ulagači Strane ugovornice na teritoriji čije države ulagači druge Strane ugovornice pretrpe štetu usled rata ili drugog oružanog sukoba, vanrednog stanja, pobune, ustanka ili nemira, obezbediće u pogledu naknade, obeštećenja, povraćaja ili drugog načina naknade štete ulagačima druge Strane ugovornice, tretman koji je jednako povoljan kao tretman koji ta Strana ugovornica daje sopstvenim ulagačima ili ulagačima bilo koje treće države.

2. Bez obzira na odredbe stava 1. ovog člana, ulagačima jedne Strane ugovornice koji, u bilo kojoj od situacija navedenih u tom stavu, pretrpe štetu na teritoriji države druge Strane ugovornice, koja je posledica:

(a) zaplene imovine koja im pripada, od strane organa vlasti države druge Strane ugovornice, ili

(b) uništavanja njihove imovine od strane organa vlasti države druge Strane ugovornice,

koje nije posledica oružanog sukoba i nije bilo neophodno usled nastale situacije, obezbediće se bez odlaganja pravična i odgovarajuća naknada pretrpljene štete nastale zaplenom ili uništavanjem njihove imovine.

Član 5.

Eksproprijacija

1. Ulaganja ulagača bilo koje Strane ugovornice neće biti nacionalizovana, eksproprijisana, niti podvrgnuta drugim merama po dejstvu jednakim nacionalizaciji ili eksproprijaciji (u daljem tekstu: eksproprijacija) na teritoriji države druge Strane ugovornice, osim kada je zakonom ili na osnovu zakona države druge Strane ugovornice utvrđen javni interes. Eksproprijacija će se vršiti uz dužnu primenu zakona, na nediskriminatornoj osnovi, uz adekvatnu naknadu koja će se izvršiti bez odlaganja.

2. Ovakva naknada će odgovarati tržišnoj vrednosti eksproprijisanog ulaganja kakva je bila neposredno pre eksproprijacije ili pre nego što je eksproprijacija postala opšte poznata činjenica, u zavisnosti od toga šta je bilo pre, i uključivaće kamatu na tržišnoj osnovi obračunatu od dana kada je eksproprijacija izvršena do datuma isplate.

3. Oštećeni ulagač će imati pravo, u skladu sa zakonima i propisima države Strane ugovornice koja vrši eksproprijaciju, na hitno rešavanje njegovog predmeta od strane sudskog ili drugog nezavisnog organa države te Strane ugovornice, i na vrednovanje njegovog ulaganja u skladu sa principima navedenim u ovom sporazumu.

Član 6.

Transferi

1. Svaka Strana ugovornica će, u skladu sa svojim zakonima i propisima, garantovati ulagačima države druge Strane ugovornice, nakon plaćanja svih fiskalnih i drugih finansijskih obaveza, slobodan transfer novčanih iznosa koji se odnose na njihova ulaganja, a posebno, mada ne i isključivo:

(a) uloženog kapitala i dodatnih sredstava za održavanje ili povećanje uložених sredstava;

- (b) prihoda;
- (v) prihoda od ukupne ili delimične prodaje ili likvidacije ulaganja;
- (g) iznosa naknada isplaćenih na osnovu čl. 4., 5. i 7. ovog sporazuma;
- (d) plaćanja na osnovu rešavanja sporova u smislu člana 9. ovog sporazuma;
- (đ) zarada i drugih naknada osoblja angažovanog iz inostranstva u vezi sa ulaganjem.

2. Transferi iz stava 1. ovog člana vršiće se bez nepotrebnog odlaganja, u konvertibilnoj valuti, u kojoj je kapital prvobitno investiran, ili u bilo kojoj drugoj konvertibilnoj valuti dogovorenoj između ulagača i Strane ugovornice. Transfer će biti izvršen po zvaničnom kursu koji se primenjuje na dan transfera na teritoriji države Strane ugovornice gde se ulaganje realizuje.

Član 7.

Prenos prava (Subrogacija)

1. Ako Strana ugovornica ili ovlašćena institucija njene države izvrši plaćanje naknade štete sopstvenom ulagaču na osnovu garancije koju je dala za ulaganje na teritoriji države druge Strane ugovornice, druga Strana ugovornica će priznati:

(a) prenos na prvu Stranu ugovornicu ili na ovlašćenu instituciju njene države svih prava i potraživanja oštećenog ulagača, do koga je došlo na osnovu zakona ili na osnovu pravnog posla, i

(b) da je prva Strana ugovornica ili ovlašćena institucija njene države, na osnovu subrogacije ovlašćena da ostvaruje takva prava ili realizuje takva potraživanja u istoj meri kao oštećeni ulagač i da je dužna da preuzme obaveze koje se odnose na ulaganje.

2. Prava i potraživanja koja su preneti subrogacijom na prvu Stranu ugovornicu ne mogu biti veća od prvobitnih prava i potraživanja ulagača.

3. Subrogacija prava i obaveza osiguranog ulagača odnosi se takođe i na transfer plaćanja koji se vrši u skladu sa članom 6. ovog sporazuma.

Član 8.

Rešavanje sporova između Strana ugovornica

1. Sporovi koji nastanu između Strana ugovornica u vezi sa tumačenjem ili primenom ovog sporazuma rešavaće se, po mogućnosti, konsultacijama i pregovorima.

2. Ako se spor između Strana ugovornica ne može rešiti na ovaj način u roku od šest meseci od dana započinjanja pregovora on će, na zahtev jedne Strane ugovornice, biti podnet arbitražnom sudu na rešavanje.

3. Arbitražni sud iz stava 2. ovog člana će se konstituisati na *ad hoc* osnovi, za svaki pojedinačni slučaj, na sledeći način: u roku od tri meseca od prijema zahteva za arbitražu, svaka Strana ugovornica će imenovati po jednog člana arbitražnog suda. Ova dva člana će u roku od dva meseca odabrati trećeg člana - državljanina treće zemlje, koji će, uz saglasnost obe Strane ugovornice, biti imenovan za predsednika arbitražnog suda.

4. Ako se u rokovima utvrđenim u stavu 3. ovog člana ne konstituiše arbitražni sud, svaka Strana ugovornica može, u odsustvu nekog drugog sporazuma, zatražiti od Predsednika Međunarodnog suda pravde da obavi potrebna imenovanja. Ako je Predsednik Međunarodnog suda pravde državljanin države bilo jedne ili druge Strane ugovornice, ili ako je na drugi način sprečen da obavi ovu funkciju, zatražiće se od Potpredsednika Međunarodnog suda pravde da obavi potrebna imenovanja. Ako je potpredsednik Međunarodnog suda pravde državljanin države bilo jedne ili druge Strane ugovornice, ili ako je i on sprečen da obavi ovu funkciju, svaka Strana ugovornica može zatražiti da sledeći po starešinstvu član Međunarodnog suda pravde, koji nije državljanin države bilo jedne ili druge Strane ugovornice, obavi potrebna imenovanja.

5. Arbitražni sud će odlučivati na osnovu odredaba ovog sporazuma, kao i opšteprihvaćenih principa i pravila međunarodnog prava. Arbitražni sud donosi odluke većinom glasova. Njegove odluke su konačne i obavezujuće za obe Strane ugovornice.

6. Svaka Strana ugovornica će snositi troškove učešća svog arbitra i svojih predstavnika u arbitražnom postupku. Troškove Predsednika i preostale troškove podjednako će snositi obe Strane ugovornice. Arbitražni sud može, ipak, svojom odlukom naložiti da jedna Strana ugovornica snosi veći deo troškova, i ovakva odluka će biti obavezujuća za obe Strane ugovornice. Arbitražni sud utvrđuje sopstveni postupak rada.

Član 9.

Rešavanje sporova između ulagača i države druge Strane ugovornice

1. Spor između ulagača države jedne Strane ugovornice i države druge Strane ugovornice koji direktno prizilazi iz ulaganja rešavaće se prijateljskim putem između dve strane u sporu.

2. Ako se spor ne može rešiti pregovorima u roku od šest meseci od dana podnošenja pismenog zahteva za rešavanje, spor može, po izboru ulagača, biti podnet na rešavanje:

(a) nadležnom sudu Strane ugovornice na teritoriji čije države je izvršeno ulaganje; ili

(b) međunarodnom arbitražnom sudu:

(i) Međunarodnom centru za rešavanje investicionih sporova, osnovanom u skladu sa odredbama Konvencije o rešavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država, otvorene za potpisivanje u Vašingtonu 18. marta 1965. godine (u daljem tekstu: „Centar“),

(ii) bilo kom *ad hoc* arbitražnom sudu, koji je, ukoliko se strane u sporu drugačije ne dogovore, osnovan u skladu sa Arbitražnim pravilima Komisije Ujedinjenih nacija za Trgovinsko pravo (*UNCITRAL*).

3. Ulagrač koji je podneo spor na rešavanje nacionalnom sudu, nema pravo na istovremeno podnošenje spora međunarodnom arbitražnom sudu pomenutom u stavu 2. ovog člana. Izbor ulagača između nadležnog suda države Strane ugovornice na čijoj teritoriji je izvršeno ulaganje i međunarodnog arbitražnog suda je neopoziv i konačan.

4. Arbitražni sud u skladu sa ovim članom, biće održan, na zahtev bilo koje strane u sporu, u državi koja je članica Konvencije o izvršavanju i priznavanju međunarodnih arbitražnih presuda (Njujorška Konvencija), otvorena za potpisivanje u

Njujorku, 10. juna 1958. godine. Zahtevi podneti arbitražnom sudu u skladu sa ovim članom, smatraće se da proizilaze iz komercijalnih odnosa ili transakcija u skladu sa članom 1. Njujorške Konvencije.

5. Svaka Strana ugovornica ovim daje neopozivu saglasnost na podnošenje spora između nje i ulagača druge Strane ugovornice arbitražnom sudu u skladu sa odredbama ovog člana.

6. Nijedna od Strana ugovornica, koja je strana u sporu, neće istaći prigovor, u bilo kojoj fazi arbitražnog postupka ili izvršenja arbitražne presude, na okolnost ili činjenicu da je ulagač, koji je druga strana u sporu, primio obeštećenje po osnovu osiguranja koje pokriva u celini ili delimično njegov gubitak.

7. Arbitražni sud će doneti odluku u skladu sa odredbama ovog sporazuma, zakonima i propisima strane ugovornice koja je strana u sporu, pravilima o sukobu zakona koje arbitražni sud smatra primenljivim, odredbama bilo kog pojedinačnog sporazuma zaključenog u vezi sa pojedinačnim ulaganjem, kao i sa važećim principima međunarodnog prava.

8. Presuda će biti konačna i obavezujuća za strane u sporu i biće izvršena u skladu sa nacionalnim zakonom Strane ugovornice na teritoriji čije države je ulaganje izvršeno.

Član 10.

Primena drugih odredaba

Ako zakoni bilo koje od Strana ugovornica, odnosno sadašnji ili budući međunarodni sporazumi između Strana ugovornica ili drugi međunarodni sporazumi čiji su potpisnici države Strana ugovornica, sadrže odredbe, kojima se ulaganjima ulagača druge Strane ugovornice, daje tretman koji je povoljniji od tretmana koji se obezbeđuje ovim sporazumom, takvi zakoni i sporazumi će, u meri u kojoj su povoljniji, imati prednost nad ovim sporazumom.

Član 11.

Konsultacije

Strane ugovornice će održati konsultacije, kada je potrebno, u vezi sa pitanjima koja se odnose na primenu ovog sporazuma. Konsultacije će se održati na predlog jedne Strane ugovornice u mestu i u vreme koje će se ugovoriti diplomatskim putem.

Član 12.

Primena sporazuma

Odredbe ovog sporazuma se odnose na ulaganja koja su ulagači države jedne Strane ugovornice realizovali na teritoriji države druge Strane ugovornice pre kao i posle stupanja na snagu ovog sporazuma, s tim što se neće primenjivati na sporove koji su nastali u vezi sa ulaganjem, ili bilo kakve zahteve koji su ispostavljeni pre njegovog stupanja na snagu.

Član 13.

Stupanje na snagu, trajanje i prestanak važenja Sporazuma

1. Svaka Strana ugovornica će obavestiti drugu Stranu ugovornicu o ispunjenju ustavne procedure neophodne za stupanje na snagu ovog sporazuma. Ovaj sporazum stupa na snagu danom prijema drugog obaveštenja.

2. Obe strane se mogu zajednički pismeno saglasiti da se ovaj sporazum izmeni i dopuni. Svaka izmena i dopuna stupa na snagu po istoj proceduri i uslovima koji se traže u ovom sporazumu.

3. Ovaj sporazum se zaključuje na period od deset godina i automatski će nastaviti da važi u sukcesivnim periodima od po pet godina, osim ako jedna Strana ugovornica pismeno ne obavesti drugu Stranu ugovornicu, najmanje dvanaest meseci pre isteka roka, o svojoj nameri da raskine Sporazum.

4. Kada se radi o ulaganjima realizovanim pre isteka roka važenja ovog sporazuma odredbe ovog sporazuma i dalje će važiti u periodu od narednih deset godina od datuma realizacije ulaganja.

U POTVRDU ČEGA su dole potpisana lica, valjano ovlašćena od svojih Vlada, potpisala ovaj sporazum.

Sačinjeno u Alžiru, dana 13. februara 2012. godine u dva originala, svaki na srpskom, arapskom i engleskom jeziku pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju bilo kakve razlike u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

**ZA VLADU REPUBLIKE
SRBIJE**

**Nebojša Ćirić,
ministarekonomije i regionalnog
razvoja**

**ZA VLADU NARODNE
DEMOKRATSKE REPUBLIKE ALŽIR**

**Abdelmalek Sellal,
ministar vodnih resursa**

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za potvrđivanje međunarodnog ugovora sadržan je u odredbi člana 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kojem Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Razlozi za potvrđivanje Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Narodne Demokratske Republike Alžir o uzajamnom podsticanju i zaštiti ulaganja, koji je potpisan u Alžiru, 13. februara 2012. godine, sadržani su u želji strana ugovornica (Vlada Republike Srbije i Vlada NDR Alžira) da se ustanovi pravni osnov i okvir u kome će se obezbediti dodatno privlačenje investitora iz te zemlje. Ovo posebno imajući u vidu da su pojedine kompanije iz Alžira već izrazile interes za dolazak u Republiku Srbiju radi boljeg upoznavanja sa opštim uslovima poslovanja i ulaganja. Sporazum je sa srpske strane potpisao Nebojša Čirić, ministar ekonomije i regionalnog razvoja, a sa alžirske Abdelmalek Sellal, ministar vodnih resursa.

Navedenim sporazumom garantuje se ulagačima država ugovornih strana nacionalni i tretman najpovlašćenije nacije, kao i puna zaštita i bezbednost njihovih ulaganja. Obezbeđuje se takođe uzajamnost u primeni pravičnog i nediskriminatornog tretmana, kao i naknada gubitaka koje investitor pretrpi, a koji su rezultat događaja ili okolnosti koji se nisu mogli predvideti niti sprečiti (rat, oružani nemiri, protesti...). Ulagračima iz zemalja ugovornica se takođe garantuje da u odnosu na njihovo ulaganje neće biti izvršena eksproprijacija, niti neka druga, slična mera države koja joj je po dejstvu jednaka, osim u slučajevima propisanim zakonom i po strogo propisanom postupku, kao i da će biti praćena efikasnom i efektivnom naknadom koja će, pored tržišne vrednosti eksproprijisanog ulaganja obuhvatati i pripadajuću kamatu i to od dana izvršenja eksproprijacije do dana isplate naknade.

Sporazumom se takođe garantuje pravo ulagača da, u slučaju spora sa državom domaćinom, koji se tiče ulaganja, može tražiti pravnu zaštitu kod međunarodnog arbitražnog suda, u skladu sa osnovnim principa međunarodnog prava u ovoj oblasti i odredbama Vašingtonske konvencije o rešavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država koju je Republika Srbija ratifikovala.

III. FINANSIJSKE OBAVEZE ZA IZVRŠAVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Za izvršavanje međunarodnog ugovora ne stvaraju se finansijske obaveze.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA IZVRŠAVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Za izvršavanje ovog sporazuma nisu potrebna dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije.